

РЕШЕНИЕ

№ 359

гр. Перник, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

Членове: РОМАН Т. НИКОЛОВ
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. МИЛУШЕВА Въззивно гражданско дело № 20211700500390 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 – чл.273 от ГПК.

Образувано е по жалба с рег. № 270170 от 28.04.2021 г. на ЧСИ Ш.Д. чрез упълномощения си представител адв. А.Т. против решение № 260427 от 14.04.2021 г. по гр.д. № 4380 по описа на Районен съд – Перник за 2020 г., с което е отхвърлен иска на ЧСИ Ш.Д. срещу „НД Мениджмънт“ ООД, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца заплащане на сумата от 258.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по изп.д. № 421/2015 г. на ЧСИ Ш.Д., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 1038 от 21.05.2020 г. по ч.гр.д. № 1815/2020 г. на ПРС. Със същото решение ЧСИ Ш.Д. е осъден да заплати на „НД Мениджмънт“ ООД сумата от 450.00 лева, представляваща направени разноски, от които сумата в размер на 400 лева – направени разноски в исковото производство и сумата от 50 лева – направени разноски в заповедното производство.

С въззивната жалба се поддържа, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно, основано на погрешно възприета фактическа и правна страна. Твърди се, че пред ПРС били представени и приети доказателства, от които се установявало, че ответната страна не е заплатила процесната сума, представляващи дължими такси и разноски, по изпълнително дело № 421/2015 г. по описа на ЧСИ Ш.Д., въз основа на две издадени сметки по чл.79 от ЗЧСИ и издадена фактура.

Оспорва изводите на първоинстанционния съд за бланкетно посочване на отделните услуги като вид, брой и единична цена във всяка от представените пред ПРС сметки, които счита за законосъобразно издадени, по конкретно изпълнително дело. Поддържа, че ЧСИ е извършил дейностите, за които били издадени сметките, поради което процесните суми били дължими.

В жалбата се твърди, че районният съд е допуснал съществени процесуални нарушения при изготвяне на доклада по делото по реда на чл. 146 от ГПК, тъй като не е дал указания на ищеца по реда на чл.146, ал.2 от ГПК, за несочене на доказателства относно релевантните по делото факти, подлежащи на доказване от ищцовата страна. В тази връзка във въззивната жалба е направено искане да бъде изискано от ЧСИ Ш.Д. копие от изпълнително дело № 20157960400421 по описа на ЧСИ.

Моли оспореното решение да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, основано на погрешно възприета фактическа и правна обстановка, като предявеният иск се уважи, и бъдат присъдени на въззивния жалбоподател направените по делото разноски пред двете съдебни инстанции.

Въззиваемата страна „НД Мениджмънт“ ООД, чрез процесуалния си представител адв. К.Т., в срока по чл.263, ал.1 от ГПК, е подала писмен отговор на въззивната жалба. С него оспорва жалбата като неоснователна и моли обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно, обосновано и законосъобразно. Оспорва твърдението на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения от страна на ПРС при разпределяне на доказателствената тежест и се противопоставя на искането за служебно изискване на копие от изпълнително дело № 421/2015 г. по описа на ЧСИ Ш.Д..

Въззивната инстанция е констатирила, че районният съд е дал ход на делото по нередовна искова молба, поради което с определение № 541 от 24.06.2021 г. е дал указания на въззивния жалбоподател, да отстрани нередовностите в предявения иск, като изложи факти и обстоятелства, кога твърди, че е извършил конкретните действия по образуването при него изпълнително дело, чрез посочване на дата, какво точно действие се твърди, че е извършил и каква такса се дължи от вискателя за всяко едно конкретното извършено от ЧСИ действие, като в съответствие с направените уточнения, въззивния жалбоподател да конкретизира и своето искане към съда. С определението въззивният жалбоподател е предупреден за последиците при неотстраняване на констатираните недостатъци в предявения иск, а именно, че съдът ще обезсили постановеното първоинстанционно решение, а производството по делото прекратено.

Постъпила е молба с вх. № 3163 от 07.07.2021 г., с която ЧСИ е отстранил нередовностите по предявения иск, в сметка по чл.79 ЗЧСИ № *** от ***, издадена за сумата от 228 лева с ДДС, по отношение на претендираните суми за разходи по т.3, 4, 8 и 9 от ТТРЗЧСИ, като досежно разходите по т.5 от ТТРЗЧСИ за сумата от 24,00 лв. ЧСИ Д. е посочил, че е изпратил уведомление по реда на чл.47 ГПК с дата 10.09.2015г. От материалите по изпълнителното дело се установява на тази дата да е извършено твърдяното действие, поради което настоящият състав приема за доказано извършването му.

Относно сметка по чл. 79 ЗЧСИ № *** от дата ***, издадена за сумата от 30,00 лв. без ДДС, настоящият състав приема, че не са отстранени констатирани от съда

недостатъци, като по отношение на нея, ЧСИ Д. се е ограничил да посочи, че същата се отнася за допълнителни разноски, за които не се начислява ДДС, съгласно чл.26, ал.5, т.4 от ЗДДС. Твърди, че на основание т.31 от ТТРЗЧСИ се дължи сума в размер на 24,00 лева за заплатени на ЧСИ А. З. разноски в същия размер във връзка с оказано съдействие по изпълнителни действия, като не се посочва кога и в какво се изразява съдействието, оказано от ЧСИ А. З. и на какво основание ЧСИ Д. ѝ е заплатил сумата от 24,00 лв. Още повече, че от приложените по делото писмени доказателства се установява, че с цитираното платежно нареждане ЧСИ Ш.Д. е изплатила на ЧСИ З. извършеното по т. 5 от ТТРЗЧСИ действие, което е включено в сметка по чл. 79 ЗЧСИ с № *** от ***. По същия начин е посочил и досежно начислените от него в процесната сметка допълнителни разноски в размер на 6,00 лева, за които се е ограничил да посочи, че се дължат за заплащане на пощенски и куриерски услуги.

Настоящият съдебен състав намира, че ЧСИ – Ш.Д. не е отстранил констатираните от съда нередовности в предявения иск досежно сметка по чл.79 ЗЧСИ № ***, за сумата от 30,00 лева без ДДС, тъй като не е изложил факти и обстоятелства, кога и какви пощенски услуги твърди, че е извършил, за да бъдат начислени същите от него в процесната сметка на стойност от 6,00 лева, както и не е посочил какво съдействие е получил от ЧСИ А. З. по изпълнителното дело относно длъжника, за да изплати и съответно начисли такса от 24,00 лева.

Неотстраняването на констатираните и указани на ищеца ЧСИ – Ш.Д. нередовности на исковата молба в тези ѝ части, налага да се приеме, че са налице условията на закона за връщане на исковата молба, поради неотстраняване на нередовностите в срок (чл.129, ал.3, вр. с ал.4 от ГПК) в частта, досежно сметката по чл.79 ЗЧСИ № ***, за сумата от 24,00 лева без ДДС и изцяло за сметка по чл.79 ЗЧСИ от 23.03.2020 г. за сумата от 30,00 лв.. С оглед констатациите на въззивния съд, в тази част първоинстанционното решение следва да бъде обезсилено, а производството по делото прекратено. Този извод следва от т.7 от ТР № 2/02.07.2004г. на ВКС по тълк. дело № 2/2004 г. на ОСГТКК, съгласно която, когато тази констатация се направи от въззивния съд, какъвто е настоящия случай, той освен прекратяване на производството, обезсилва и решението на първата инстанция като недопустимо - постановено по ненадлежно предявен иск. Недопустимостта е порок на обжалваното решение, който и без да е заявен изрично във въззивната жалба, може да бъде констатиран служебно от въззивния съд.

С оглед гореизложеното и съобразявайки дадените с ТР №2/02.07.2004г. на ВКС по тълк. дело № 2/2004 г. на ОСГТК задължителни указания, настоящия състав намира постановеното първоинстанционно решение за частично недопустимо – постановено по ненадлежно предявен иск, поради което в частта за сумата от 24,00 лева с ДДС по сметка № *** и сумата от 30,00 лв. без ДДС по сметка № *** следва да бъде обезсилено, а производството по делото в тази му част прекратено.

Съгласно т.13 от тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г., постановено по т.д. № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТ, когато производството по делото е прекратено (какъвто е настоящия случай), издадената заповед за изпълнение следва да бъде обезсилена от исковия съд. Ето защо издадената в полза на ищеца заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 1038 от 21.05.2020 г. по ч.гр.д. № 1815/2020 г. на ПРС следва да бъде обезсилена, в частта, в която с настоящото решение се обезсилва първоинстанционното решение.

В останалата част исковата молба е редовна, тъй като с молба вх. № 3163 от 07.07.2021 г., ЧСИ е отстранил нередовностите в предявения иск, в останалата част по отношение на сметка по чл.79 ЗЧСИ № ***, за сумата от 204 лева с ДДС, поради които и въззивната жалба следва да бъде разгледана по същество.

С решение № 260427 от 14.04.2021 г. по гр.д. № 4380/2020 г. на ПРС, районният съд е отхвърлил предявения иск, като е приел, че предявеният иск е недоказан в своето основание, тъй като не се установяват извършени действия, които да са възложени от взыскателя на ЧСИ за изпълнение.

В хода на въззивното производство е изискано и приложено изп.д. № 00421/2015 г. по описа на ЧСИ – Ш.Д., рег. № ***, с район на действие ОС-***.

От събраните пред първоинстанционния съд писмени доказателства и приложенияте във въззивното производство изпълнително дело, се установява следното:

Между страните не е спорно, а и се установява от събраните по делото писмени доказателства, че на 21.05.2020 г. по ч.гр.д. № 1815/2020 г. по описа на ПРС против „НД Мениджмънт“ ООД по реда на чл.410 от ГПК е била издадена заповед № 1038 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 21.05.2020 г. в полза на ЧСИ – Ш. Ш. Д., с рег. № ***за сумата от 258,00 лева, представляваща неплатени такси и разноски съгласно, т.3, т.4, т.5, т.8, т.9 и т.31 от ТТРЗЧСИ, сторени по изпълнително дело № 20157960400421, ведно със законната лихва върху главницата от 258,00 лева, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда – 21.04.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от 25.00 лева – държавна такса и сумата от 300.00 лева – адвокатско възнаграждение.

В срока по чл.414, ал.2 от ГПК - на 10.07.2020 г. от „НД Мениджмънт“ ООД е входирано възражение, с което е оспорена дължимостта на сумите по издадената заповед за изпълнение с твърдения че вземанията и задълженията по сключени договори за потребителски кредити били цедирани, за което ЧСИ – Ш.Д. бил уведомен, както и делото било изпратено за продължаване на принудителното изпълнение при друг съдебен изпълнител преди да бъде конституиран новия взыскател в изпълнителното производство.

В указаният от съда едномесечен срок ЧСИ е депозирал искова молба, за да запази ефекта на подадената заповед за изпълнение.

Няма спор по делото и че въз основа на издаден изпълнителен лист от 31.03.2015 г. по гр.д. № 99/2015 г. на РС - Омуртаг, в полза на ответника е издаден изпълнителен лист, с който М. М. О. е осъден да му заплати подробно посочените в същия суми.

От приложеното изпълнително дело се установява, че с молба от 26.05.2015 г. било образувано изп.д. № 421/2015 г. по описа на ЧСИ – Ш.Д. със страни: взыскател „НД Мениджмънт“ ООД и длъжник – М. М. О. В молбата за образуване на изпълнителното дело взыскателят е посочил, че възлага на ЧСИ всички действия по чл.18 от ЗЧСИ.

В изпълнение на молбата за проучване имуществото състояние на длъжника ЧСИ е извършил е извършил следните справки: на 26.05.2015 г. - справка в НАП по чл.74 от ДОПК; на 02.11.2015 г. - справка в НАП по чл.74 от ДОПК; на 03.02.2016

г. справка в НАП по чл.74 от ДОПК; на 27.04.2016 г. справка в НАП по чл.74 от ДОПК; на 30.09.2016 г. справки в ОС „Земеделие и ДФ „Земеделие“; на 30.09.2016 г. справка в НАП по чл.74 от ДОПК; на 02.03.2017 г. справка в НАП по чл.74 от ДОПК; на 31.10.2017 г. справка в ДФ „Земеделие; на 31.10.2017 г. справка в НАП по чл.74 от ДОПК, за което в сметката по чл.79 от ЗЧСИ № *** е начислил държавна такса в размер на 60,00 лева с ДДС по т.3 от ТТРЗЧСИ.

По образуваното изпълнително дело ЧСИ е изпратил уведомление до длъжника за присъединяване на НАП по образуваното изпълнително дело от 02.06.2015 г.; поискал е съдействие от ЧСИ – А. З. за връчване на ПДИ на 10.09.2015 г.; изпратил е на 08.03.2016 г. два броя уведомления до вискателя по делото за налагане на заповед върху МПС; изпратил е и уведомление до ДСИ за прехвърляне на изпълнителното дело от 06.04.2020 г., за които действия е начислил такси в общ размер на 60,00 лв. с ДДС на основание т.4 от ТТРЗЧСИ.

В хода на изпълнителното дело във връзка с молбата на вискателя за служебно прехвърляне на изп.д. № 421/2015 г. към ДСИ към РС- Омуртаг, ЧСИ – Д. е изготвил копие от изпълнително дело, което се установява от приложения към изпълнителното дело протокол от 06.04.2020 г. За това действие начислил такса в размер на 12,00 лв. с ДДС на основание т.8 от ТТРЗЧСИ.

ЧСИ е извършил и следните изпълнителни действия: изготвил и изпратил три броя заповедни съобщения за налагане на заповед върху МПС на длъжника от дата 11.02.2016 г. и изготвил и изпратил заповедно съобщение за налагане на заповед върху банкова сметка на длъжника от 29.03.2017 г., като на основание т.9 от ТТРЗЧСИ е начислил такса в общ размер на 72,00 лв. с ДДС.

ЧСИ съставил сметка № ***, въз основа на която съставил фактура № ***** от ***.

Пред първоинстанционният съд е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, съгласно която процесната сметка е отразена в счетоводството на ЧСИ Ш.Д. през март 2020 г., както и в дневника за продажби, като е внесен и дължимия ДДС, но не е отразена в счетоводството на ответника и не са отразени в дневника за покупки за съответния период, като и ответника не е заплатил претендираната сума по сметката.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Предявените искове пред районният съд са с правно основание чл.422 във вр. чл.415, ал.1 от ГПК и са предявени от процесуално легитимирана страна, при наличието на правен интерес, поради което са процесуално допустими. Правният интерес от воденето им се обосновава с издадена срещу ответника в полза на ищеца заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК, относно вземанията, предмет на настоящето производство, по която ответникът е възразил, като искът е предявен в преклузивния срок по чл.415, ал.4 от ГПК.

Предмет на иска по чл.422 вр. чл.415, ал.1 от ГПК е признаване за установено по отношение на ответника съществуване на вземане на ищеца за определени парични суми. Уважаването на претенцията предполага доказване от страна на ищеца в

условията на пълно и главно доказване, че по процесното изпълнително дело са извършени действия – изпълнителни и технически, за които се дължат такси и разноски, предмет на процесните сметки № *** и сметка № ***, а ответникът при доказване на тези предпоставки, следва да докаже, че е платил същите, респ. да докаже своите правоизключващи и правопогасяващи възражения.

Спорни по делото са въпросите свързани с изготвянето на процесната сметка, дължимостта на начислените в същата такси и разноски, както и до обема на извършените от ЧСИ да извършва изпълнителни и технически действия в съответствие с чл.18 от ЗЧСИ.

Преди да се отговори за дължимостта на начислените в процесната сметка такси и разноски, следва да се отговори на въпроса, дали ЧСИ е овластен от вискателя по изпълнителното дело да извърши действия по смисъла на чл.18, ал.1 от ЗЧСИ.

В тази връзка следва да се има предвид, че разпоредбата на чл.18, ал.1 от ЗЧСИ дава възможност на вискателя да възложи на ЧСИ извършване на посочените в същата допълнителни действия, като да проучи имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други, да определя начина на изпълнението, както и да бъде пазач на описаното имущество, т.е. тази разпоредба дава възможност вискателят да възложи на ЧСИ извършване на технически действия, съпътстващи и осигуряващи основните процесуално-правни действия по образувано изпълнително дело. В този смисъл са решение № 445 от 27.07.2010 г. по гр.д. №1219/2009 г. на ВКС, ГК, I г.о., решение № 120 от 08.07.2011 г. по гр.д. № 1123/2010 г. на ВКС, ТК, II-ро т.о.

Видно от молбата за образуване на изпълнителното дело от 26.05.2015 г., в нея „НД Мениджмънт“ ООД изрично е посочил, че възлага на ЧСИ всички действия по чл.18 ЗЧСИ, поради което възраженията на въззиваемата страна, че чл.18 от ЗЧСИ не дава пълна свобода за лична преценка на ЧСИ какви действия по изпълнението да предприема ЧСИ са неоснователни. След като самия вискател по изпълнителното дело е възложил на ЧСИ да извърши всички действия по чл.18 от ЗЧСИ, то и извършените от него в хода на образуваното изпълнително дело справки са извършени с оглед възложеното му от страна на „НД Мениджмънт“ ООД и необходимостта от обезпечаване на принудителното изпълнение по образуваното изпълнително дело.

В случая следва да се има предвид, че по силата на чл.79, ал.1 от ГПК Разноските по изпълнението са за сметка на длъжника освен в случаите, когато: делото се прекрати съгласно чл. 433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство, или изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда или разноските, направени от вискателя, са за изпълнителни способности, които не са приложени.

В действителност нормата на чл.433, ал.1, т.6 от ГПК регламентира възможност за прекратяване на изпълнителното производство, когато не са заплатени дължимите авансово такси и разноски по изпълнението, освен в случаите на чл. 83, но тази законова възможност не е приложена от ЧСИ.

Чл.79, ал.3 от ЗЧСИ е регламентира, че за дължимите неплатени такси и разноски частният съдебен изпълнител може да поиска издаване на заповед за изпълнение по чл.410, ал.1 от ГПК, независимо от размера на вземането.

При така регламентираната от законодателя възможност следва извода, че закона допуска възможността, дължимите такси и разноски по образуваното изпълнително дело да не са събрани предварително. Следва да се има предвид и това, че в случая не се касае за държавни такси, а за такси, които се събират от ЧСИ и са регламентирани в ТТРЗЧСИ и представляват възнаграждение за извършената от ЧСИ дейност изразяваща се в събиране на паричното вземане на вискателя. Това изрично е посочено в мотивите към законопроекта при приемането на ЗЧСИ, където е посочено, че такса по изпълнението е възнаграждението, което се заплаща на частен изпълнител за извършеното действие.

Разпоредбата на чл.79, ал.1 от ЗЧСИ регламентира, че за събиране на таксите по изпълнението се изготвя сметка в два или повече еднообразни екземпляра, подписани от ЧСИ, единият от които се връчва на задълженото лице. Съдържанието на сметката по чл.79, ал.1 от ЗЧСИ е регламентирано в ал.2 от чл.79 ЗЧСИ, съгласно която в сметката се посочват разпоредбите, въз основа на които се дължат таксите, материален интерес при пропорционалната такса, сумите на дължимите такси и допълнителни разноски, размерът на получената предплата и последиците при неплащане.

Във връзка с начисляваните от ЧСИ на такси по ТТРЗЧСИ, в т.11 от тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че несъбирането от частния съдебен изпълнител на авансово дължимата такса от вискателя съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 67 от ЗЧСИ, като в мотивите е разяснено, че точното определяне, начисляване и събиране на дължимите такси за отделните изпълнителни действия съобразно тарифата по чл.78, ал.2 от ЗЧСИ е задължение на частния съдебен изпълнител. Неизпълнението на тези задължения представлява несъответствие между правно дължимото и фактическото поведение, т.е. налице е противоправно поведение.

По силата на изрични законови разпоредби таксите по изпълнението се дължат от вискателя и по правило се събират авансово, като по изключение разпоредбата на чл.79, ал.3 от ЗЧСИ допуска дължимата от вискателя такса да бъде събрана впоследствие по реда на чл.410, ал.1 от ГПК. При констатиране на несвоевременно съставени сметки по изпълнението, същото може да се отрази на дисциплинарната отговорност, която носи ЧСИ, но такава не е предмет на настоящото дело. Дори и да се приеме, че ЧСИ е извършил нарушение, като не е съставил своевременно сметка за авансово събиране на дължимите такси, то това не може да доведе до недължимост на начислените такси в процесната сметка.

От материалите по делото се установява, че ЧСИ е изготвил сметка № *** по чл.79 от ЗЧСИ в която е начислил такси по т.3 от ТТРЗЧСИ – за извършване на справки за длъжника и неговото имущество; по т.4 от ТТРЗЧСИ за изпращане по пощата на призовка, препис от жалба, уведомление и книжа; по т.5 от ТТРЗЧСИ - за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, включително за връчване на изявление на вискателя по чл. 517, ал. 2 и 3 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК); по т.8 за изготвяне на копие от изпълнително дело и по т.9 - за налагане на запор без извършване на опис, като е издал и фактура *****.

В уточнението на исковата молба ЧСИ е посочил, че по т.3 от ТТРЗЧСИ е начислил сума в размер на 60.00 лева за извършени 10 броя справки, които от

приложеното във въззивното производство изпълнително дело се установи, че са били извършени, а именно: на 26.05.2015 г. - справка в НАП по чл.74 от ДОПК (л.16 от ИД); на 02.11.2015 г. - справка в НАП по чл.74 от ДОПК (л.31 от ИД); на 03.02.2016 г. справка в НАП по чл.74 от ДОПК (л.43 от ИД); на 27.04.2016 г. справка в НАП по чл.74 от ДОПК (л.52 от ИД); на 30.09.2016 г. справки в ОС „Земеделие“ (л.53 от ИД) и ДФ „Земеделие“ (л.54 от ИД); на 30.09.2016 г. справка в НАП по чл.74 от ДОПК (л.55 от ИД); на 02.03.2017 г. справка в НАП по чл.74 от ДОПК (л.65 от ИД); на 31.10.2017 г. справка в ДФ „Земеделие“ (л.75 от ИД); на 31.10.2017 г. справка в НАП по чл.74 от ДОПК (л.76 от ИД), поради което и правилно е начислена сумата по т.3 от ТТРЗЧСИ и предвид липсата на плащане се дължи от ответника.

Установи се, че ЧСИ е извършил и действия по т.4 от ТТРЗЧСИ, за което в процесната сметка е начислил такса в размер на 60.00 лева, която също се дължи. От материалите, съдържащи се в приложеното изпълнително дело се установява, че ЧСИ е изпратил уведомление до длъжника за присъединяване на НАП по образуваното изпълнително дело от 02.06.2015 г. (л.19 от ИД); поискал е съдействие от ЧСИ – А. 3. за връчване на ПДИ на 10.09.2015 г. (л. 29 от ИД); изпратил е на 08.03.2016 г. два броя уведомления до вискателя по делото за налагане на запор върху МПС (л.50-51 от ИД); изпратил е и уведомление до ДСИ за прехвърляне на изпълнителното дело от 06.04.2020 г. (л. 88 от ИД).

Неоснователно е възражението на ответника „НД Мениджмънт“ ООД, че не дължи начислената в процесната сметка такса по т.4 от ТТРЗЧСИ в размер на 12.00 лева с ДДС за изпратено на 06.04.2020 г. уведомление до ЧСИ за прехвърляне на изпълнителното дело, тъй като преди изготвяне на сметката по изпълнителното дело не са били налични доказателства за прехвърляне на вземането на трето лице, както и няма искане за прехвърляне на изпълнителното дело към друг съдия – изпълнител преди датата на изготвяне на сметката. По делото се съдържа молба от „НД Мениджмънт“ ООД от 22.07.2019г. (дата, предхождаща изготвянето на процесната сметка), с която последният е поискал изпълнителното дело да бъде прехвърлено към ДСИ към РС – Омуртаг. Поради това съдът намира, че иска в тази му част се явява основателен и доказан, поради което и следва да бъде уважен.

По горните съображения се дължи от ответника и таксата по т.8 от ТТРЗЧСИ в размер на 12.00 лева – за изготвяне на копие от изпълнително дело.

Установи се, че се дължи и претендираното по т. 5 от ТТРЗЧСИ вземане в размер на 24.00 лева, доколкото от приетите по делото се доказва извършването на това действие, както и заплащането на същото от страна на ЧСИ – с платежно нареждане от 04.02.2016г.

От приложеното изпълнително дело се установи, че ЧСИ е извършил и следните изпълнителни действия: изготвил и изпратил три броя запорни съобщения за налагане на запор върху МПС на длъжника от дата 11.02.2016 г. (от л.46 до л. 49 от ИД) и изготвил и изпратил запорно съобщение за налагане на запор върху банкова сметка на длъжника от 29.03.2017 г. (л.70 от ИД), като на основание т.9 от ТТРЗЧСИ е начислил такса в общ размер на 72,00 лв. с ДДС., която също е дължима.

Установи се, че се дължи и претендираното по т. 5 от ТТРЗЧСИ вземане в размер на 24.00 лева, доколкото от приетите по делото се доказва извършването на това действие, както и заплащането на същото от страна на ЧСИ – с платежно нареждане от

04.02.2016г.

Що се отнася до възражението на ответника, че тези такси са дължими от новия взыскател – „Севар Бизнес Груп“ ЕООД, поради извършена цесия с договор за продажба и прехвърляне на вземания от 05.03.2020 г. по процесното изпълнително дело, то същото е неоснователно, доколкото уведомлението за извършената продажба на вземане е достигнало до знанието на ЧСИ на след съставяне на процесната сметка, а освен това в уведомлението не е посочено и на кого е цедирано вземането, поради което и ЧСИ няма възможност да узнае за същото докато, цесионера не поиска от ЧСИ да бъде конституиран по образуваното изпълнително дело като взыскател. Такова искане няма по изпълнителното дело от страна на цесионера. Поради това и възраженията в тази насока са неоснователни.

Що се отнася до възражението на ответника, че тези такси са дължими от новия взыскател - „Севар Бизнес Груп“ ЕООД, поради извършена цесия с договор за продажба и прехвърляне на вземания от 05.03.2020 г. по процесното изпълнително дело, то същото е неоснователно, доколкото уведомлението за извършената продажба на вземане е достигнало до знанието на ЧСИ след съставяне на процесната сметка, а освен това в уведомлението не е посочено и на кого е цедирано вземането, поради което и ЧСИ няма възможност да узнае за същото докато цесионера не поиска от ЧСИ да бъде конституиран по образуваното изпълнително дело като взыскател. Такова искане няма по изпълнителното дело от страна на цесионера. Поради това и възраженията в тази насока са неоснователни.

Неоснователно е възражението на ответника, че ЧСИ не е взел предвид при формиране на претенцията по делото внесените от „НД Мениджмънт“ ООД такси при образуване на изпълнителното дело в размер на 66.00 лева. В тази връзка от материалите по изпълнителното дело се установява, че взыскателят е внесъл по сметка на ЧСИ на 18.05.2015 г. сума в размер на 66 лева, представляваща такса за образуване на изпълнително дело. Съгласно т.1 от ТТРЗЧСИ за образуване на изпълнително дело се дължи такса в размер на 20.00 лева, върху която следва да се начисли и дължимото ДДС. По делото няма спор, че ЧСИ е регистриран по ЗДДС, поради което се и дължи ДДС върху регламентирания в ТТРЗЧСИ такси. При това положение таксата за образуване на изпълнителното дело, ведно с дължимото ДДС е 24 лева, която е внесена от взыскателя при неговото образуване. Остава сума в размер 42.00 лева, която ЧСИ е приспаднал към извършени действия, нефигуриращи в процесните сметки (24.00 лева за изпращане на ПДИ, 6 лева справка ГРАО от 22.05.2015г., 6 лева справка в Търговския регистър от 26.05.2015г. и Справка НАП по чл. 191 ДОПК от 26.05.2015г.).

С оглед изложеното, въззивният съд намира, че предявения установителен иск по чл.422, вр. чл.415 от ГПК за установяване дължимост на сумата в размер на 228.00 лева с ДДС по сметка № *** е основателен, поради което решението на ПРС, в частта, в която е отхвърлен предявения иск за сумата от 228,00 лева, представляваща дължими такси и разноски по сметка № ***, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението с искане за издаване на заповед за изпълнение следва да бъде отменено, и вместо него се постанови друго, с което да се признае за установено, че „НД Мениджмънт“ ООД дължи на ищеца сумата в размер на 228.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на същото,

представляваща неплатени такси и разноси по изп. д. № 421/2015 г. на ЧСИ Ш.Д., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 1815/2020 г. на ПРС.

По отношение на претенцията за присъждане на разноси по производството, съдът, за да се произнесе взе предвид следното:

С оглед резултата от обжалването и частичното уважаване на въззивната жалба на основание чл.273, във вр. с чл.78 от ГПК на жалбоподателя се дължат, както направените в хода на въззивното производство разноси, така и направените в хода на първоинстанционното производство, и заповедното производство, съгласно представен списък на разноските по чл.80 от ГПК, като на въззивния жалбоподател съразмерно с уважената част от иска следва да му бъдат присъдени разноси в общ размер на 773,26 лева.

Ответника също има право на разноси в съответствие с представения списък на разноските, като съразмерно с отхвърлената, респ. прекратена част на иска му се дължат такива в размер на 87,21 лева. При това положение решението, в частта, в която ЧСИ е осъден да заплати на ответника сумата от 450.00 лева, представляваща разноси по производството, следва да бъде отменено за разликата над дължимите разноси от ЧСИ в размер на 362,79 лева, съразмерно с отхвърлената част от иска до присъдените такива в размер на 450.00 лева.

Предвид цената на иска въззивното решение не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл.280, ал.3, т.1 във вр. с 69, ал.1, т.1 от ГПК.

Воден от горното, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260427 от 14.04.2021 г., постановено по гр.д. № 4380 по описа на Районен съд – Перник за 2020 г., в частта, в която е отхвърлен иска на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 200267101, с който се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца заплащане на сумата от 30,00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение – 14.04.2020г. до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноси по ИД № 421/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д. по сметка по чл.79 ЗЧСИ № ***, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 1815/2020 г. на ПРС, като НЕДОПУСТИМО, постановено по ненадлежно предявен иск и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ОБЕЗСИЛВА Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 1038 от 26.05.2020 г., издадена по ч.гр. дело № 1815/2020 г. на ПРС, в частта, в която е разпоредено „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 200267101 да заплати на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** сумата от 30.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноси по ИД № 421/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д. по сметка по чл.79 ЗЧСИ № ***.

ОТМЕНЯ решение № 260427 от 14.04.2021 г., постановено по гр.д. № 4380 по описа на Районен съд – Перник за 2020 г., в частта, в която е отхвърлен иска на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 200267101, с който се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца заплащане на сумата от 228.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по ИД № 421/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д. по сметка по чл.79 ЗЧСИ № ***, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 1038 от 26.05.2020 г., по ч.гр.д. № 1815/2020 г. на ПРС, и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 200267101, че „НД Мениджмънт“ ООД **ДЪЛЖИ** на ищеца сумата от **228.00** лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК – 14.04.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по ИД № 421/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д. по сметка по чл.79 ЗЧСИ № ***, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 1038 от 26.05.2020 г. по ч.гр.д. № 1815/2020 г. на ПРС.

ОТМЕНЯ Решение № 260427 от 14.04.2021г., постановено по гр.д. № 4380 по описа на Районен съд – Перник за 2020 г., в частта, в която ЧСИ Ш.Д. с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** е осъден да заплати на „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 200267101 сумата от 362,79 лева, представляваща разликата от дължимите разноски по производството в размер на 87,21 лева до присъдените такива в размер на 450.00 лева.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260427 от 14.04.2021г., постановено по гр.д. № 4380 по описа на Районен съд – Перник за 2020 г. в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 2002671011 **ДА ЗАПЛАТИ** на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** сумата в размер на 773,26 лева, представляваща разноски по производството, съразмерно с уважената част от иска.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____